

[Hanne Severinsen]

Vi er i næste generation af planlægning. Landet har en landsplanlægning, landet har en regionplanlægning, landet har en kommuneplanlægning, nu gælder det om, at de forskellige myndigheder holder sig inden for de rammer, de har fået, men også kan bestemme sely, og det er fastslået nu. Derfor kan jeg også sige, at jeg synes, den socialdemokratiske kritik er forkert. Dette med, at man skulle sidde og godkende alting i staten, hører fortiden til; vi er nået det skridt videre.

Hvad angår sommerhuse, mener jeg, at det er en god måde, vi nu har fået løst problemerne på. Man kan jo ikke som pensionist regne med helt den samme service, når det gælder vejrydning og den slags ting. Nu siger man til den pensionist, der kommer og beder om ret til at bo i sommerhuset hele året: Du må være klar over, at der er de og de betingelser, så man ved, hvad det er, man skriver under på.

Det betyder ikke, at der bliver to slags pensionister, men det betyder, at man ved, at i disse kvarterer er forholdene på den og den måde. Der er også i dag forskel fra kvarter til kvarter. Men her får man altså som pensionist en helt klar vejledning om, hvad det er, man går ind til. Og så må man som pensionist, hvis man gerne vil have denne rettighed, tage det sure med det søde.

Vi har lagt vægt på, at det er en individuel ret, fordi vi godt ved, at kommunerne er forskellige med hensyn til, hvordan de vil give disse tilladelser. Her giver vi altså en individuel ret, men det er ikke sådan, at kommunerne fuldstændig er ladt i stikken. Kommunerne kan jo f.eks., hvis der er tale om kondemnale forhold, beslutte, at man ikke kan få denne mulighed.

Alt i alt vil jeg sige, at efter disse mange år, som enkelt og effektivt startede med debatoplægget, men hvor der også er gået en masse udvalgsarbejde forud, er det nu endt med, synes jeg, en flot og god planlov.

(Kort bemærkning).

Helen Beim (S):

Jeg vil gerne bede fru Hanne Severinsen om at fortælle mig, når man nu får en helt klar vejledning, om den helt klare vejledning så tager højde for de sociale foranstaltninger. Det, der blev fremhævet for lidt siden i den forrige debat med De Konservative, var spørgsmålet om veje og lys og den slags ting. Men det er da klart, at

pensionisten er klar over det, det kender man jo til.

Men det, som er kerneproblemet i den kritik og i de spørgsmål, der er rejst bl.a. fra kommunal side, er, om man, når der sker en social begivenhed af en eller anden art, på forhånd har afskrevet muligheden for eventuelt i en periode at få hjemmehjælp. Det er et spørgsmål om de kommunale ressourcers anvendelighed, hvordan det tilrettelægges.

Det er i øvrigt også et andet spørgsmål sådan set lidt ud i fremtiden, hvordan sommerhusområderne vil se ud om 5, 10, 15 år, om man med dette skridt for alvor tager en helt ny beslutning over for sommerhusområderne, som bevirker, at der om 5, 10, 15 år ikke mere er sommerhusområder i Danmark. For der bliver da i hvert fald flere pensionister og dermed flere mennesker, der opnår at oppebære denne ret.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Det er jo sådan, at hvis en pensionist får bolig i en kommune, modtager kommunen et bloktilskud, der svarer til gennemsnittet af, hvad pensionister koster. Og det betyder, at hele diskussionen om, hvorvidt kommunerne får nogle specielle problemer, egentlig er irrelevant. Problemerne opstår netop – som både den konservative fru Eva Møller og jeg har nævnt – i forbindelse med snerydning og andre ting, som er specielle for sommerhusområder. Men ellers får kommunerne jo kompensation for det, det gennemsnitligt koster at have ældre i en kommune.

Jeg lægger megen vægt på – og derfor tror jeg heller ikke på, at der sker nogen særlig ændring af sommerhusområdernes karakter – at her er jo tale om en individuel ret, som bortfalder ved dødsfald, og det vil sige, at det ikke er noget, der bliver permanent.

Gade (SF):

Vi synes, at det er et ganske dårligt resultat, der kommer ud af det arbejde, vi har gjort på dette område.

Jeg vil kort nævne nogle ting, som også fru Helen Beim har været inde på, og hvor jeg er enig i det, fru Helen Beim har fremført. Der er bl.a. det, at ens klageret fjernes, at vi f.eks. mister central godkendelse for et så vigtigt problemområde som hovedstadsområdet.